

Vinter

I 1960 var foreningen tilladelse til at have to et areal syd for skolen til en 7 manns bane på 45 x 80 m. Betingelsen er, at klubben selv skal stå for transport af ball fra skolens bane.

Da arealer blev anvendt af nabolagens hundeside til høftning af deres hunde, skabte det en del problemer for klubben med at have tilgang til klubben, inden der kunne spilles holdbold på området.

Wy hand

Forsat budgettet afsatte der penge til by boldboldbane på B 73's anlæg. Inden banen kan anlægges skal der ske en jordbearbejdning. Jorden til dette formål skaltes fra udgravnningen til Annekshallen. Arbejdet er færdigt, så det kan tages i brug til sæsonen 2002.

Kunstgræsbane

Forsat præsidenten arbejdede med at få en lille træningsbane med kunstgras.

Atletikanlæg

Hurtigt behov for atletikbaner

Efter nogle indkaldt af socialdemokratiet som vinter 1956 på Marielyst orienterer kommunalatletiktyrelsesmedlem Aksel Skarupin om de fremtidige planer på Marielyst. På dette møde fremkom der fra atletikfolkene et stort ønske om, at der også blev opført en idrætshal på området 30 x 40 meter. Og på et mode i storkommunen udtaler formanden Munroe Wehnau "Vi mangler en 400 meter atletikbane. Når vi skal træne må vi tage på bane op på græsmarken og da det ikke smule fugt er banen nærlig".

Efter kommunalbestyrelsesmøde i juni 1956 holdes ihu et lang indlæg om

idrættens forhold og siger blandt andet om atletikfolkenes forhold: "De mangler en underslobehane, og de mangler den meget. Uden en sådan løbehane kan de ikke træne i løb over længere distancer. Resultatet er, at ca. 20 atletikfolk efter sommerferien må tage til Bagsværd og træne der - Kan vi være det bekendt overfor vore unge atletikfolk?"

I december 1958 beslutter kommunalbestyrelsen så, at indrette en slaggebane i forbindelse med det nye idrætsanlæg ved Tvedvænge og udstyre banen med et lysanlæg, således at fodboldspillerne kan træne i de tidlige forårs måneder.

Løbebane ved Engløbet

Atletikfolkene har svært ved at vente på det nye stadion, og de bliver derfor ved med at presse på overfor politikerne. Endelig giver kommunalbestyrelsen på aprilmødet i 1959 tilslagn om, at der etableres en 300 meter lang løbebane på sportspladsen ved Engløbet. Denne bane er tænkt som en midlertidig erstatning for den påenkle rundbane ved det nye stadionanlæg ved Tvedvænge, der først forventes klar til brug om 3 – 4 år.

Banen bliver i folkemunde kaldt "Ivans løbebane" opkaldt efter en af Herlevs bedste atletikfolk Ivan Christensen, der blandt andet blev sjællandsk juniormester i 10-kamp i 1957.

I 1959 bliver Ivan nr. 2 i 400 m hæk ved senior DM, selv om han stadig er junior.

Skolernes anlæg

I forbindelse med skolernes idrætsanlæg blev der anlagt mindre baner til løb, kast og spring. Men da de var dyre at vedligeholde, og interessen for at anvende dem blev mindre og mindre, bestemte man sig for i slutningen af 80'erne at nedlægge de fleste af banerne.

Kunststof

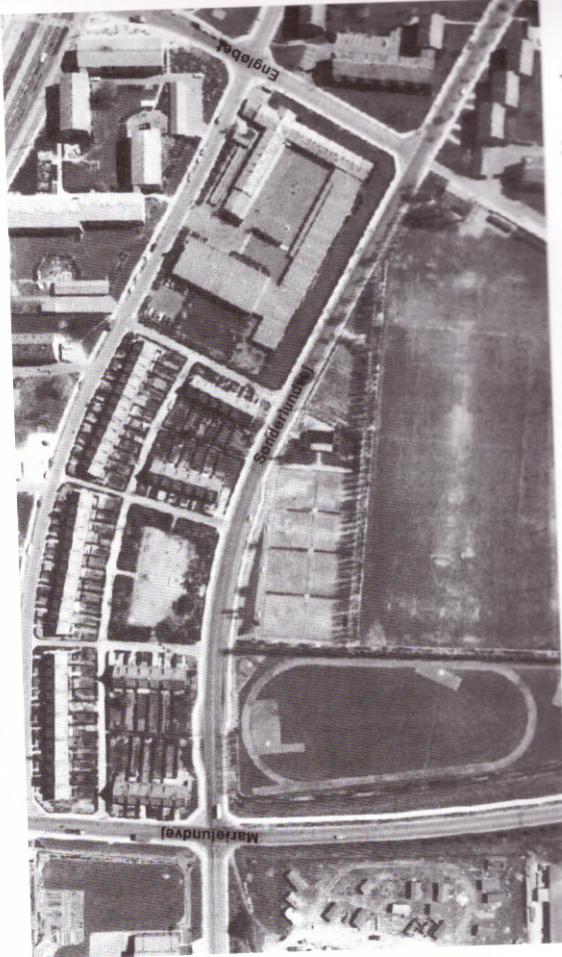
Ved de Olympiske Lege i Mexico 1968 benyttedes for første gang kunststofbelægning på atletikbanerne. I 1971 får Danmark sin første "tartanbelægning" på Århus Stadion. Og 10 år efter er der i alt 20 stadions i Danmark med kunststof på

en 400 meter rundløbsbane

Det var et meget stort ønske fra atletikafdelingens side, at banerne på stadion blev forsynet med kunststofbelægning. Det var ikke mindst HI's daværende formand Eigil Kragh, der ved en hører given lejlighed pressede borgmester Ib Juul for at få kunststof på atletikbanerne. Presset på banerne var stort og argumentet om at banerne blev "vedligeholdelsesfrie" blev også fremført. Endvidere var Herlev Stadion på det tidspunkt kendt for det store arrangement Herlevlegene, der var blevet afholdt siden 1967. På et møde den 28. november 1974 besluttede Idrætsudvalget så endeligt, at spørgsmålet skal tages op i forbindelse med budgetlægningen for 1976/77. Udvalget

godkender dog, at dele af højdespringsbanen kan belægges med det samme, hvis det kan gøres inden for budgettet. I 1977 bliver den så udlagt en Everplay kunststofbelægning på tillobsbanerne til længdespring, stangspring, spydkast og højdespring.

Idrætsudvalgets tager på besigtigelsestur den 17. april 1982, hvor man dels vil se på nye stadions med kunststof men samtidig benytte lejligheden til at se eksempler på klubhuse til fodbold.. Udvalget besøger: Vanløse Idrætspark, Tårnby Stadion, Valby Idrætspark, Greve Stadion, Vallensbæk Stadion og Ballerup Idrætspark. I efter året 1985 afholdes der et indledende møde med rådgivende ingeniør Jørgen Lilholm Petersen vedrørende renovering af stadion. I mødet deltager borgmester Ib Juul, formanden for fritidsnævnet Grethe Nissen, formanden for HI Eigil Kragh, repræsentanter for de berørte idrætsrene samt kommunens fritidsteknologer, idrætsinspektør og kommuneegnpartner.

F...D.C.E., f...r. 1065 af idrætsområdet ved Englebæk. Bemærk den specielt udformede

På mødet oplyser den rådgivende ingeniør at kunststofbaner ikke er vedligeholdelsesfrie, men man må regne med renovering en hver 10. år. På mødet er der enighed om, at der skal nedsættes et byggeudvalg, og der skal iværksættes nogle forunder-søgelser af jordbunden. Kommunalbestyrelsen bevilger penge til forunder-søgelsene på møde i februar 1986, og ved budgetforhandlingerne for det kommende budget, har godkendt en anlægsbevilling på godt 4 mio. kr.

Den rådgivende ingeniør udarbejder et skitseforslag, der forelægges for idrætsudvalget i forbindelse med en besigtigelsesstur, hvor man besøger Frederiksberg stadion og Rundforbi stadion.

Efter licitationen i maj måned 1987, hvor til der er indbudt 4 firmaer, overdrages arbejdet til anlægsgartnerfirmaet Flemming K Jacobsen A/S, Ølstykke, der var billigst med et bud på 4,4 mio. kr. Arbejdet starter op i begyndelsen af juli måned, hvor borgmester Ib Juul tager det første "spadestik" med en gravko, og umiddelbart herefter går entreprenøren i gang med at rydde det gamle stadion.

Gammel losseplads

I forbindelse med opgraving af den eksisterende cindersbane får man en lille overraskelse, idet der i den nordøstlige del af løbebanen bliver konstateret et område med blød bund med indhold af lossepladsmateriale (gamle flasker, køkkengrej, maling mv.) i en dybde ned til 1,8 meter. Alt dette materiale i alt 30 m³ opgraves og bortkøres. For at undgå senere setning fyldes det opståede hul, efter råd fra Geoteknisk institut, med Leca nødder, og der afdækkes med stabilt grus. Det viser sig dog flere år senere, at denne teori ikke holder stik. Netop på dette område

kommer der store sætninger og revnet i kunststofbelægningen.

Regn forsinker græssåningen

Efter den oprindelige tidsplan skulle det nye græs være sået inden 1. september. Men på grund af store mængder nedbør i sommeren 1987 måtte dette ændres, således at græssåningen først blev udført medio maj 1988. Men forsinkelsen blev dog indhentet igen, idet sommeren dette år gav optimale vækstbetingelser for det nye græs.

Græseksperten fra Dæhnhfeld Martin Petersen tilknyttes som konsulent på græsarealerne. Der etableres også automatisk vandingsanlæg af typen Delta Design.

Kunststofbelægningen udføres

Den 26. maj begyndte så arbejdet på den længe ventede kunststofbelægning. Det blev en vandgennemtrængelig polyurethan Spurian BS, der blev leveret af det tyske firma Balsam. I takt med at det nye grøne græs voksede frem på fodboldbanen, udlagde man det flotte røde kunststof på atletikarealetne.

På et tidspunkt fik man dog lidt problemer med kunststofudlægningen, idet stadions røvefamilie synes det var interessant, at approvere de nye løbebaner inden kunststof-fet var aflatert.

Torsdag den 28. juli, i øvrigt dagen før den fastlagte afleveringsfrist, kunne der så afdækkes afleveringsforretning, og landinspektør Jens Andersen kunne aflevere stadioncertifikat, hvilket var ensbetydende med, at stadion nu kunne benyttes til alle former for mesterskaber og landskampe i atletik. Budgettet over持des og den samlede pris bliver på 5.566.625 kr., hvoraf 483.757 kr. udgør teknikkerdeler og revisitter beløber sig til 807.526 kr.

e udskydes

e græsarealer skal skånes mest i starten af vækstperioden, aholder t åbningsstævnet den 6. maj 1989 else med sæsonstarten.

Det må desværre konstateres, at atletikken, efter man havde fået de ønskede kunststofbaner, indledte en konstant tilbagegang. Herlevslejene ophørte, og på et tidspunkt var der stort set ingen aktiviteter på atletikbanerne. Herefter begyndte banerne så småt at forfalde.

Herlev Idrætspark var klar til brug lang renoveringsperiode. Endelige formand Eigil Kragh, der agt et meget stort arbejde i at gennføre renoveringen af stadion med of. "Denne individuel vil være et af unikterne i hans lange karriere som d for HI" udtalte borgmesteren.

Kort tid efter døde Eigil Kragh.

Tennisanlæg

e græsarealer skal skånes mest i starten af vækstperioden, aholder t åbningsstævnet den 6. maj 1989 else med sæsonstarten.

Første tennisbane kostede 110 kr.
Lærer Frolich Hansen fær i september måned 1931 lov til at anlægge en tennisbane på Herlev Skoles sportsplads. Men det er under forudsætning af, at "Herlev

Borgmester Ib Juul taler ved åbningen af det nye kunststofstadion